

1862-08-27

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:

Meta Boisen
Peter Boisen
Susette Maribo
Georgia Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard

Archive:

Mappe 4 nr. 03

TRANSCRIPTION

Den 27de August 1862

Min søde, kjære Allerbedste Mand!

Du seer vel Fædrelandet, og Du har vel deraf seet den store Sorg, som vi alle have, at Boisen virkelig er død, jeg maa sige saa tit til mig selv virkelig for jeg synes bestandig jeg maae vaagne af den fæle Drøm; men tværtimod vaagner jeg hver Dag paany til den, igaar blev han begravet. Alt hvad det egentlig kommer an paa er saa godt som muligt paa Møllen, Meta er saa sød og rolig og stor i sin Sorg, og hans Død var midt i Vildelse og Uro dog saa deilig og trøstende for dem. Jeg har talt en Dag lidt med Suse, det er tungt, tungt ogsaa for hende. Hun fortalte, at der havde været deilige

Glimt hele Tiden igjennem, selv naar han talede vildt, kunde det være saa smukt og godt, saadan havde han eengang sagt til hende, at den Gamle havde været hos ham og sagt, at nu var der et Kald ledigt, som han skulde søge og det var Guds Himmerige, og nu skulde han spørge Meta, om hun vel havde noget imod at han søgte det, og da Meta om Dagen kom

-2-

derind spurgte han hende igjen om de saa skulde søge det Kald. Den sidste Nat havde været frygtelig med Vildelse og Uro eller Dødskamp i flere Timer, men saa var han falden i en rolig Søvn eller Døs, og noget før han døde, slog han Øjnene op og sagde tydeligt og klart Troesbekjendelsen, og lidt efter slog han igjen Øjnene op, han saae da ikke paa nogen, men der var et deiligt, strålende Udtryk i dem, og saa døde han ganske stille.-

Dronningen giver Meta Fribolig og 400 rd. om Aaret, det er meget for eet Menneske at give, men saa har kun 60rd i Enkekassen, og saa hvad hans Brødre vil give hende. Hun har været meget hos ham og været mærkværdig stærk, gid hun nu kunde blive ved at holde sig noget oppe. Det var saa det, som mest ligger paa Hjertet, og som jeg ogsaa tænkte, Du længtes efter at høre. Men Du længes vist idet hele taget efter Brev,

-3-

for det er jo en forskrækkelig Tid, Du faaer vente, Din Stakkel. Tak for Dit eget lille Brev, men Du maa dog helst fortælle lidt af hvad Du seer, for det kan jo være meget glædeligt at høre, at I seer saa meget, at Du ikke veed hvor Du skal Tage fat derpaa, men endnu glædeligere var det dog at høre lidt derom.

Ja, jeg sidder, hvor Du forlod mig og har det i alle Maader som dengang, saa mig er der ikke noget at skrive om, men Drengene vil Du vel høre lidt om. De er flinke undtagen til Læsningen, det falder dem meget tungt, de

har begge to været i Vandet, Joakim og mig Ro have, saa nu gaaer Petra med dem i de lave Huse, hvor de kan bunde; Joakim kommer hver gang og fortæller mig om sine Bedrifter, hvordan han hænger i Touget, ligger paa Ryggen og tager 12 Dukkerter o.s.v. han blev meget henrykt, da jeg igår sagde, at jeg kunde fylde et helt Brev derom til Fader. Niels vilde endeligt med og saa lod jeg ham da prøve det.

-4-

Den første Gang gik det godt, anden Gang græd han, men vilde dog med igjen tredje Gang og da var han ganske flink igjen; det er ikke saa daarligt af dem, da de gaaer ene i, og hun kun staae paa Trappen.

Det gaar fremad med Victor han kan taale Styrtebadene. Han har været her henne een Gang.

Luise kom her Søndag Aften, hun er en sød stille Én at have om sig; Her kommer Mange, som jeg alle skal hilse Dig fra. De nærmeste veed Du hvem er, saa for resten Jonna og Rikke, som var her igaar Endelig kigger da nu en gammel Stokrose frem, hidindtil har jeg kun seet røde, men de har og er været pragtfulde. Poul pusler lidt om her om Aftenen. Faster siger her er en del Ukrudt, det skader ikke, men seer ikke pænt ud, skal jeg lade luge? Jeg har ikke hørt fra Titus, men nu sender jeg et Brev med det samme til ham, som Du saa kan besørge. Naa, det er sandt, paa Onsdag den 3de September skal Fanny Schouw have Bryllup, tænk i Petri Kirke, jeg er ved at skamme mig paa deres Vegne.

Mange, mange Kys til Dig og Hilsen til

de Andre

Din G

Den 27^e August 1862

det, den første Gang gik godt, anden
gang godt nok, men ildredt med
igjen tredje Gang og da var han
ganske flink igjen; det er ikke
længere muligt af dem, da de jo
gæder ene i og kun kun stier
med Tropper. —

Det gælder fremad med T. Peters, han
kan tale sig selv bedre, han kan
være herhøvedt en Gang.

Løjde kan her sendes efter, men
er en fed stakke den at have om sig;
han kommer tilbage, som jeg alle sine
dage. Og for, de kommer med de hvide
og for forresten hvide, og det kan
han igennem. — Endelig kommer den ene

en gang tilbage fra, så meget kan
jag dem selv røde, men de har været
pragtfulde; Paul skæler lidt om her en
Aften; Peter siger her en Del skæder
det skæder ikke, men for ikke rødt ud
skal jeg ikke luge? Ly kan ikke tale
for T. Peters, men nu kan jeg et Par med
det samme til ham, som de for kan
besøge. — Men det er svært for Anders

Den 27^e August 1862
Sørensen kan sig sig selv bedre
Bogstav; Peter's Peter's Peter's Peter's

Mr. Jørgen, Jørgen, eller begge dem!

De for ved T. Peters, og de har vel
interesset sig for den her, som i alle her, at
Bogstav vider sig, og det, jeg mere for for det
det mig selv vider sig, for jeg for sig selv, og
det jeg mere vider sig af den gode Doms,
men trost: med vider sig jeg jo her. Og

Anders, til dem; jeg kan her begynde.
Det, hvad det egentlig kommer ud af.

for for godt som endeligt for skellen,
hvis er for for og vider sig for sig.

Løjde og hans Doms var med i T. Peters
og her for sig selv og sig selv for
dem. Og her for sig selv og sig selv for

det er meget meget og for for hende,
han fortæller, at den hvide vider sig.

Lige flint hvide Tiden igennem, for
han kan tale sig selv i det hvide det var

for for sig selv, og for, for den hvide kan
engang sig til hende, at den hvide

hvide vider sig her og sig selv, at en
var der et hvidt lidt, som kan

kan for sig selv og det var for hende
sig, og kan tale sig selv for hende

om kan vel hvide sig selv i det at kan
sigte det; og de hvide om Doms kan

derind, spurgte han kunde jeg om
de fra skule lige det. Den
fjerde havde været fagligt,
med Billede og hos alle Viden
i flere timer, men for nu kan jeg
i en rolig tone eller Dialekt og noget
for den sidste slog han Binen op,
og sagde tydeligt og klart: Troesbe-
kræftelse, og det efter slog han
jegen Binen op, han sagde, ikke
for nogen, men der var et dægt
for det hele i det og for
derfor han gik på. —
Dommene gives ikke Fortale, og
400. om andet, det er meget for
et menneske at give, men for
hvor han har 60. i Læseplanen,
og for hvad hans Brødre vil give
hans. Men har været meget hos
ham og været markant i det,
gik han en kunde at tale om
hans sig noget tydeligt.

Det var nu det, som mest ligger
for mig og som jeg og for tanken,
Du længtes efter et hør, som Du
langes vist i det hele efter Brev,

for det er jo en fortællende, for Du kan
være Du takket. Tak for det og for
Brev; men Du kan dog selv fortælle
et af hvad Du kan, for det kan jo
være meget glædeligt at høre, at Du
for meget, for Du kan med hvor Du
skal tage det der, men end nu
glædeligere var det dog at høre det
derom.

Det jeg vil sige der hvor Du fortæller mig
og hvor det i alle hender som dengang
for mig er der ikke noget at sige
om, men Dæmperen vil Du vel høre
det om. De er flere end mig, det er
ingen, det fælder dem meget tungt,
de har begge to været i Landet, i den
Lad mig ingen No har for nu gaa
Peters med dem i de Læseplaner, hvor
de kan bære. I den kommer hvor
gæng og fortæller mig om sine Bedrifter,
hvordan han hængte i Tønder, ligger
for Nøggen og tager 12 Dæmperen af.
han blev meget berøgt, de jeg i den
sagde at jeg kunde sige et heft Brev
derom til Fader. Hvis vil hængt
med og for Lad jeg have de prøve